

Kung Karl XI

År 1676 var vår kung blott tjugo år
med utsträckt hand till Danmarks folk att läka krigens sår.
Men Kristian och hans morske män ville inte ta hans hand.
I lönnedom släcktes hoppets ljus med invasion på Råå strand.

Skånes mylla blev dränkt av blod för striden den blev hård.
Så kom en dag när ljuset sken med fred i Lundagård.
Fridens prinsessa sändes ut från Danmarks stolta hov.
Karl fick systemens späda hand när Kristian gett sin lov.

Han gladdes av sitt segertåg från dan i Fyllebro
men av krig och mord i ärans namn fann hans själ ingen ro.
I resten av sitt korta liv formade han vårt land.
Han värnade om folkets rätt med svärdet i sin hand.

I Stockholm från Tre kronors slott krossade han adelns makt,
gav bonden lott och säkrade fred med forna fienders pakt.
För att värna om den svages rätt, tog han saken i egen hand,
i gråa kappan på sliten häst inspekterade han själv sitt land.

Med mod och kraft och sällsam nit byggde han ett försvar,
en fruktad jätte som givit respekt in i våra dar.
Dock aldrig dök hans tanke upp att skrida över rikets gräns
för han var en fredens man i själ och i kompetens.

Med hjälp av Europas folk byggdes vårt land,
järnmalm bröts och skepp blev till med hjälpsam utländsk hand
Och kungens män blev dugligt folk som ej valts av rang och börd
För sin tid sökte han en rättvis värld där den svage kunde bli hörd

De åren byggdes Sverige upp, så lades vår grund.
Ett land där alla har sin rätt att njuta livets stund.
Då sveptes kungen hastigt bort av kräftan ond och stark
och kusinerna gaddade till kräsen strid mot vår nye unge monark.

(Text: Bengt Olander, musik: Janne Bark 2000)